

Poština plačana v gotovini.

L. XXXIV.

Štev. 3.
1931

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Članarina (naročnina) znaša letno 40 Din (18 ltr. 5'50 šillingov).

Vsebina:

Čebelarški pouk v osnovni šoli	33	Računski zaključki za leto 1930	43
O krizi v čebelarstvu	34	Društvene vesti	44
Letno poročilo opazovalnih postaj	35	Vesti iz podružnic	46
Mesečna navodila	38	Drobiž	47
Opazovalne postaje	41		

Kupim 50 — 60

močnih, garantirano zdravih čebel v A.-Ž. panjih. — Ponudbe na DANILA STRAHINJIČA v Krškem, Slovenija.

Mala borza za med, vosek in čebele.*

Martin Lovrenčes, sodar, Filova 66, p. Bogojina v Prekmurju, proda 350 kg finega ajdovca. Cena po dogovoru.

Ivan Soklič, Zalóg št. 21, pošta Dob. pri Domžalah, proda 30—40 panjev kranjičev, z mladimi maticami, in 7 prašilčkov, najraje vse skupaj. Cena po dogovoru.

L. Žen v Soteski, p. Straža pri Novem mestu, proda 16—20⁰ obljudenih kranjičev.

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

Dne 22. marca t. l., na dan našega občnega zbora, bo Blagovni oddelek ves dan odprt. Vhod iz veže v hiši Vošnjakova ulica šte. 4.

S tem bo udeležencem občnega zbora omogočen osebni nakup čebelarških potrebščin. Zaradi točne in nagle postrežbe prosimo, da zborovalci zaželjeno čebelarško orodje naroče po možnosti že v naprej po dopisnici ali pa s pismom, da ga bomo mogli pripraviti in spakovati.

Založili smo beležnice za panj iz finega belega kartona z natisnjanim besedilom in razpredelnicami za vse potrebne beležke, ki jih vesten čebelar dela med letom. Cena komadu je 25 par.

Dovolimo si ponovno apelirati na vse slovenske čebelarje, da podpirajo naše društvo z nakupom prvovrstnih čebelarških potrebščin in zajamčeno pristnih satnic po konkurenčnih cenah le pri društvenem Blagovnem oddelku v Ljubljani, Vošnjakova ulica šte. 4.

Po istih cenah kot pri Blagovnem oddelku se dobijo vse čebelarške potrebščine tudi pri Čebelarški podružnici za Maribor in okolico v Mariboru (v poslovnih prostorih tamošnje podružnice Kmetijske družbe).

Vosek v zamenjavo za satnice bomo sprejemali le do dne 20. aprila 1931.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
 UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljalati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarke potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. marca 1931. / Številka 3.
Letnik XXXIV.

Čebelarski pouk v osnovni šoli.

I. Šega — Jesenice.

o najnovejših vesteh pripravlja ministrstvo prosvete odlok, na podlagi katerega bodo morale vse osnovne šole postaviti šolske čebelnjake in pričeti s poukom o čebelarstvu.

Take in slične vesti so objavili pred nedavnim časom skoro vsi slovenski časopisi, bodisi politični, bodisi strokovni. Ker pa niso naše šole še do danes dobile uradnega obvestila, ne vemo, koliko je resnice na teh vesteh in kdaj se uresničijo. Zaradi tega upamo, da se ne pregrešimo preveč in da nam bo odpuščeno, če to vest natančneje premotrimo ter si ogledamo njeno solnčno kakor tudi senčno stran.

Priznati moramo, da se naše oblasti, posebno tiste, ki se bavijo z izobrazbo, to je naše šolske oblasti, prizadevajo s hvalevredno vnemo, da bi pomnožile in dvignile izobrazbo našega naroda čim višje.

Klic po kmetijskih nadaljevalnih šolah gre od vasi do vasi. Strokovne srednje kmetijske šole ustanavljajo po vseh krajih, kjer količkaj kaže, da bodo uspevale. Tečajji za kmetska dekleta in kmetske mladeniče se porajajo liki gobe po dežju.

Vse te izobraževalne edinice so našega kmeta privedle do take vsestranske izobrazbe, da ga lahko stavimo za zgled drugim našim državljanom. Vendar je naš kmet kljub izobrazbi, pridnosti in žilavosti po večini velik revež, ker ima premalo zemlje, ki bi ga mogla dostojno preživljati.

Važna ponoga našega kmetijstva je gotovo čebelarstvo. Zgodovinsko znano je, da je Slovenec že od pamtiveka z vso ljubeznijo gojil čebele. Ta ljubezen je bila tako iskrena, tako globoka, da je prešla v narodne popevke in v narodna rekla. Naši pradedje si sploh niso mogli predstavljati količkaj veljavne kmetije, če ni bilo pri njej primernega uljnjaka s pestro poslikanimi panji-kranjčji.

To je bila kmetska idila, kmetska pozehija!

In slovenska čebela? Znana je po svoji marljivosti, po svojih dobrih lastnostih širrom čebelarke zemlje in menda ni napačna trditev, da se je Slovenec po njej uravnal svoje življenje, pred vsemi naš kmet.

Toda napredni tok časa je silno izpremenil vse človeško življenje. Tudi čebelarstvo je izgubilo mnogo privlačnosti. O tem pričajo premnogi zapuščeni čebelnjaki. Menda hočejo oni činitelji, ki so spravili

šolske čebelnjake med šolske zadeve, poživiti ljubezen do čebel v našem kmetu, da bi jih zopet tako ljubil, kakor so jih naši predniki. — Če pa hočemo doseči nekaj trajnega, moramo pričeti pri otroku. Baš v otroku moramo zbuditi ono ljubezen do čebelic, da jo bo spoznal do potankosti, da bo vedel ceniti njeno življenje, njeno korist. Šola bodi zato ono torišče, kjer se lahko največ doseže.

Dobro je! Odobravamo in podpišemo takoj! Toda tega smotra ne bomo nikdar in nikjer dosegli, če postavimo pri vsaki šoli še tako moderen in lep uljnjak. Sam uljnjak poln najmočnejših A-Ž panjev, ne bo dvignil našega čebelarstva, ne bo prinesel tistih koristi posameznim šolskim občinam, kakršne si mislijo oni činitelji, ki so spravili to vprašanje na svet.

Za tak poskus je treba znanja in veselja, a tudi časa in denarja. —

Oglejmo si naše podeželske šole! V onih za naše čebele naravnost idealnih krajih, kjer imajo vsega v izobilju, to je v naših planinskih vaseh in vasicah, so navadno enorazrednice, največ dvorazrednice, kjer službujejo najpogosteje učiteljice. Ali moremo zahtevati od že itak preobremenjenih učiteljic še, da bodo svoj pičli prosti čas žrtvovale delu v čebelnjaku?!

Mnenja sem, da pustite osnovne šole v miru, pustite ji vsaj možnost, da vrši lahko

svojo vzvišeno nalogo, da nauči mladino dobro čitati, računati in pravilno pisati. Ne nalagajte ji vseh mogočih bremen, ne uvajajte v snovne šole vseh mogočih poskusov, temveč dajte našim otrokom priliko, da se vesele čim dalje zlate brezskrbne mladosti!

Prepričani smo, da imajo že vse one naše osnovne šole, kjer službujejo učitelji-čebelarji, lastne uljnjake, kjer prostovoljno najskrbneje goje svoje ljubljenske in dosegaajo v svojem šol. okolišu prav dobre uspehe med odraslo mladino in tudi brez državne podpore.

Če pa hoče naša vlada storiti kaj dobrega in trajnega v prospeh našega čebelarstva, ji bomo hvaležni vsi čebelarji, stori pa naj to na nekak naslednji način:

1. Zaščitinaj naš med s posebnim zakonom, zlasti naj nastavi čim višjo carino na uvoz tujega medu;

2. vsaki čebelarski podružnici naj da toliko denarne podpore, da si bo mogla postaviti primeren skupni čebelnjak v tuji paši*;

3. gmotno naj podpre naše čebelarsko glasilo;

4. vsako leto naj pošlje nekaj najboljših čebelarjev v izobrazbo v one kraje, kjer je čebelarstvo na višku razvoja.

* V planinskih krajih bi si premmnože čebel. podružnice rade postavile v planinah skupne čebelnjake, da bi tja postavili čebele v pomladno pašo.

O krizi v čebelarstvu.

P. Močnik, Guštanj.

Vse toži o krizi in čudno bi bilo, ako bi čebelarji ne tožili. Kakor drugi producenti tako tudi mi naših pridelkov ne moremo vnovčiti. Cene medu so tako nizke kakor še nikoli. Pred vojno je bil 1 kg medu vreden 1 kg masti ali surovega masla — in danes? Da morajo cene vsem pridelkom pasti, čim bolj se oddaljujemo od svetovne vojne, je umevno. S tem se bomo moralizirali in sprijaznili in naše čebelarstvo nižjim dohodkom prilagoditi.

Glavni pritisk na cene izvajajo proizvajalci v južnih delih naše domovine, ki so posebno oblagodarjeni z ugodnimi pašnimi razmerami. Poleg tega je med iz teh krajev svetel, naš pa teman. Padec cene provzroča tudi večja naša produkcija. Pomislimo samo na to, da smo v povojnih letih, pod spretnim vodstvom Čebelarskega društva zelo napredovali in da zaradi boljšega načina čebelarjenja posebno pa zaradi A-Ž panja mnogo več medu pridelamo. Izvoz pa je minimalen! Tudi nas ni zadela že več

let nobena slaba letina. Obča gospodarska kriza sili kmečkega čebelarja, da pod ceno spravlja svoj pridelek na trg. Med da za vsako ceno, samo da hitro dobi nekaj dinarčkov. Ti momenti podirajo ceno medu.

Najboljši konsumenti našega medu so uradniki in delavci. Radi slabih dohodkov so pač tudi porabo medu omejili. Kaj čuda potem, ako prodajajo razni trgovci v Ljubljani med po 12 Din kg, medičarji pa ga plačujejo kmetom-čebelarjem po 7—8 Din kg. Razumljivo je, da postane čebelar pri takih razmerah malodušen in zahteva od pomoči. Nekateri čebelarji, posebno neorganizirani, ne razmišljajo mnogo o tem, ampak se z razmerami, kakršne so, sprijaznijo. Nekateri pa so mnenja, da bo pomagala zadruga. Dvomljivo! Pri takih razmerah si skoraj posameznik laže pomaga nego zadruga, to pa radi tega, ker je vsak sam primoran iskati kupca doma, zadruga pa ga more najti le v inozemstvu, ako noče cene medu še bolj znižati.

Kljub tem žalostnim razmeram je še neka točka, ki nam kolikor toliko more pomagati preko klanca, in to je — v o s e k. Voska pridelamo premalo in je bila radi tega ukinjena carina na uvoz. Našemu naprednemu čebelarstvu bi prav nič ne bilo v škodo, ako bi ga usmerili na pridelovanje voska. Že sedanja cena, ki se giblje med 35—45 Din kg je ugodna in bi se dala kriza omiliti z večjo pridelavo voska. Način čebelarenja v kmečkih panjih je itak primeren normalni pridelavi voska, toda tudi v A-Ž panjih ga lahko pridelamo

v e č. Treba je le, da pospešimo rojenje, ne pa zabranjevati. Posebno manjši čebelarji bi se lahko bolj vrgli na pridelovanje voska, ker se prehod v manjših obratih laže izvrši. Na ta način bi polagoma krili domačo potrebo voska, da bi ga ne bilo treba uvažati in bi pridelek medu omejili ozir. izboljšali razmerje med povpraševanjem in ponudbo ter končno še izboljšali našo trgovinsko bilanco, ki je tudi glede voska pasivna. Pri večji pridelavi voska bi ga lahko celo izvažali. Pridelovanje voska in vnovčevanje bi morale prevzeti podružnice, da bi dobiček ostal njim ne pa prekupcem. S tem bi zadovoljili naše člane, jim pomagali iz hude krize in še privabili marsikaterega čebelarja v organizacijo. Dosedaj se je vedno trdilo, da obstoja moderno čebelarstvo v veliki produkciji medu. Moje mnenje je, da je največja umetnost to, da si čebelarenje urejamo po razmerah tako, da nam tudi v slabih časih kaj donša. Res je sicer, da z veliko množino pridelka brez večjega dela zaslužimo enako, vendar pa je malo čebelarjev, ki bi pridelek medu tako zelo mogli dvigniti; večina čebelarjev tega ne more.

Z a s e d a j j e t o r e j p o t r e b n o, d a č e b e l a r s k a o r g a n i z a c i j a p o s r e d u j e u k i n i t e v p r o s t e g a u v o z a v o s k a t e r o m e j i t e v u v o z a s p r i m e r n o c a r i n s k o p o s t a v k o. Stvar čebelarjev pa bo, da zmanjšajo pridelek medu, povečajo pa pridelek voska. Želeti bi bilo, da se k preorijentaciji še kdo oglasi.

Letno poročilo opazovalnih postaj.

Josip Verbič, Ljubljana.

Dalje.

i m s k i m i r i m e n u j e m o neprostoovoljno, zaradi nizke zračne toplote dalj časa trajajoče bivanje čebel pozimi v panjih. V zimi 1928/29 je trajal od 57 do 148 dni. V opisanem letu pa so čebele vse zimske mesece letele. Najdaljši presledek, ko niso zapustile panjev, je bil

od srede decembra do 6. oziroma 26. januarja. O pravem zimskem času ne moremo govoriti. Tudi prvega spomladanskega splošnega trebeža, ki ga čebelarji večkrat tako težko pričakujejo, ni bilo. Čebele so se pogostoma a po malem trebile. To nam je bilo vseč. Z vsakim izletom se je manjšala skrb, da nam obole na gržiži, katere smo se od prejšnjega leta s strahom spominjali.

Zimske hrane so si zadosti nabrale čebele same na ajdi. Ajdovec je zelo primeren živež za proizvodnjo telesne toplote, še bolj pa za prehrano zalege. Ima to svojstvo, da je tudi kristaliziran precej mehak in da baje rajši in bolj obilo vsrkava zračno vlogo nego kostanjev ali cvetlični. Zadnji primer bo treba še preizkusiti. Vsrkavanje vlage ima važno vlogo pri prvem zaleganju, ko čebele potrebujejo mnogo vode in navadno zaradi mraza ne morejo iz panjev. Primešanega mu je tudi mnogo cvetnega prahu, ki je za proizvodnjo krmilnega soka nujno potreben. Sladkor ga zato ne more nadomestiti.

Od 23 postaj jih je 15 prezimilo čebele na čistem ajdovcu, 1 (Cerknica) na cvetličnem, 4 na cvetličnem in ajdovem, 1 (Sv. Gregor) na cvetličnem in hojevem, 1 (Guštanj) na cvetličnem, smrekovem in ajdovem medu in 1 (Sv. Duh) na medu (kakšnem?) in sladkorju. Vse čebele so ob ajdovcu ali cvetličnem medu in ob mešanici obeh izborna prezimile. Tudi pri Sv. Gregorju so dobro prezimile, čeprav so imele hojo v panjih. Koliko je je bilo, ne vemo.

Guštanj pa, ki jih je zazimil na medu, ki je bil deloma pomešan s smrekovcem, je imel grižo. Pri Sv. Duhu, kjer so nezadostni naravni hrani, ki ni določno označena, dodali nekaj sladkorja, se je tudi pojavila griža. Ker oba poročevalca nista vedela vzroka bolezni, si moremo misliti, da čebelam hrana ni ugažala. Čebelam pri Sv. Duhu sladkor gotovo ni škodoval, ker na njem čebele prav dobro prezimujejo. Če ni bilo kakega drugega zunanega vzroka, smemo sklepati, da je vplival na njih zdravje slab med.

Vse čebele so bile s hrano tako zalozene, da so prebile z njo do konca aprila. V panjih, ki so zavoljo lakote poginili, nismo čuli ničesar.

Poraba zimske zaloge v času od 1. septembra do 31. marca je razvidna iz leve strani razpredelnice. Bila je v posameznih krajih zelo različna. Najbolj je nihala razlika oktobra in marca, najbolj

pa je bila izenačena novembra. Iz razpredelnice se vidi, da so čebele porabile zaloge v oktobru več nego v novembru, ko so je zaužile najmanj. Od decembra pa je poraba zopet naraščala in dosegla višek marca meseca. Poraba medu je torej bila kljub izredni zimi prav redna. Lep zgled pravilnega padanja in naraščanja porabe nudijo podatki iz Cerknice, Sv. Gregorja, Krke in Sv. Duha.

Najmanjša poraba znaša 3·60 kg, največja 8·40 kg, povprečna pa 5·97 kg. Bojazen čebelarjev, da bodo čebele zaradi mile zime preveč zajedle, je bila neopravičena. Po mojem mnenju se jim zaloga najbolj manjša pri nenadoma nastopajočih in pogosto se menjajočih toplinskih razlikah.

Zdravje čebel, o čemer je bilo že nekaj povedano, je bilo v zimskem času prav dobro. Mrtvic, ki se jih ob slabih zimah mnogo nabere na dnu panjev, je bilo zelo malo. Poročevalec iz Št. Vida n. Lj. jih je naštel v svojih panjih po 30 do 300. Čebele so jih ob pogostih izletih sproti odnašale iz panjev. Čebelarji, ki so imeli v panjih podloženo lepenko, so že januarja odstranjevali poleg žrtev mraza in starosti tudi škodljivi voščeni drobir.

Gotovo se je marsikdo čudil, da se ni to leto pojavil niti en primer nalezljive nose, ki je prejšnjo zimo tako kruto žela po čebeljakih. Pričakovali in bali smo se te bolezni, ker smo vedeli, da marsikdo, ki so mu prejšnjo zimo pomrle družine zaradi tega, ni panjev tako temeljito označil, kakor je treba pri kužnih boleznih, in da je bil marsikak sat iz okuženega panja potisnjen v zdravo medišče ali pa celo v plodišče. Vendar je ostalo vse zdravo. Izkazala se je resnična domneva, ki sem jo zapisal v lanskem poročilu, da so trosi nose neškodljivi v panjih, ki imajo primerno zimsko hrano. Silna množina se jih razvije navadno le v prebavilih čebel, ki se hranijo s hojevim ali listnim medom. Zelo redkokdaj se pojavi nose iz kakega drugega, še nepojasnjenega vzroka. Trditi smemo zato, da se te bolezni dobro branimo, ako skrbimo poleg

vsestranske skrajne snage tudi za primerno zimsko hrano.

Resno svarim čebelarje, da bi po tej izkušnji vse kužne bolezni vrgli v en koš in jih smatrali glede nalezljivosti za enake. Hude posledice bi si nakopali, ako bi pri kugi in gnilobi zalege tako lahkomišelnost ravnali s satovi in panji, kakor so nekateri v preteklem letu pri nosehi.

Poletna doba.

Vreme in razvoj rastlinstva. Kadar čebelarji govorimo o razvoju rastlin, mislimo vedno na čas, ko so v najlepšem

cvetju. Takrat imajo za nas največjo vrednost. Cvetje je v popolni odvisnosti od vremena. To oživlja in uničuje ter pospešuje in zavlačuje razvoj. Ta vpliv se je posebno jasno pokazal marca in aprila leta 1930.

Cvetna doba prvih spomladanskih cvetic se največkrat zavleče od januarja do maja. V tem letu pa so bile vremenske razmere take, da so si resa, leska, telohi, zvončki in jetrniki marca meseca obenem odele praznjo obleko in brez znatnih ovir odcvitali. April je bil tudi zelo topel. Njegova povprečna zračna toplina je znašala

Opazovalni panj

v kraju	je izgubil dkg						Skupaj	je izgubil —, pridobil + dkg							Skupaj čistih	2 km daleč na okoli je bilo panjev
	l. 1929			l. 1930				l. 1930								
	oktobra	novem.	decem.	januarja	februar.	marca		aprila	maja	junija	julija	avgusta	septem.			
1. Ljubljana . .	40	25	35	30	100	150	380	— 250	— 130	+ 515	+ 135	+ 1090	— 360	+ 1000	200	
2. Vič pri Ljublj.	50	30	30	50	150	200	510	— 170	— 130	+ 730	— 10	+ 890	— 170	+ 1140	500	
3. Št. Vid nad Lj.	20	—	40	50	100	170	380	— 110	— 200	+ 705	— 470	+ 1120	— 350	+ 695	110	
4. Tacen p. Šmar. goro	115	45	45	105	135	245	690	— 55	— 295	+ 730	— 155	+ 1235	— 615	+ 845	290	
5. Škofja Loka .	55	40	105	80	85	125	490	+ 55	— 215	+ 1880	— 235	+ 635	— 480	+ 1640	310	
6. Virmaše pri skofji Loki .	125	70	85	85	135	160	660	— 285	— 65	+ 1180	— 130	+ 1240	— 595	+ 1345	180	
7. Blej. Dobrava	225	60	55	100	95	120	655	— 160	—	+ 1170	— 390	+ 1070	— 125	+ 1565	230	
8. Boh. B. strica .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 2115	+ 180	+ 235	— 250	+ 2280	370	
9. Dob	70	60	80	80	230	160	680	— 200	— 5	+ 1390	+ 30	+ 710	— 240	+ 1685	70	
10. Rova na Gor.	45	30	40	70	100	285	570	+ 55	— 60	+ 1880	— 295	+ 1005	— 405	+ 2180	60	
11. Breg-Križe .	60	30	50	80	100	70	390	— 190	— 60	+ 520	—	+ 770	— 380	+ 660	64	
12. Cerknica . .	55	25	50	70	120	140	460	+ 65	+ 75	+ 2055	— 180	+ 40	— 190	+ 1865	250	
13. Sv. Gregor pri Ortneku . . .	100	42	58	64	80	180	524	+ 50	— 170	+ 1740	— 120	— 74	— 92	+ 1334	55	
14. Krka	110	40	50	85	140	150	575	— 115	+ 1315	+ 1315	— 410	+ 1215	— 325	+ 2995	65	
15. Vavčja vas p. Semiču	75	50	75	70	150	305	725	— 140	+ 595	+ 1510	— 355	+ 1325	— 185	+ 2750	160	
16. Novo mesto .	100	40	90	70	90	170	560	— 95	+ 1005	— 20	— 680	+ 1450	— 335	+ 1825	275	
17. Ptuj	260	195	80	125	—	140	800	+ 105	—	—	—	—	—	—	—	
18. Lokove pri Mozirju	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 95	— 145	—	—	
19. Sp. Ložnica p. Zalcu	125	45	35	90	100	225	620	— 80	+ 180	+ 885	+ 40	— 1460	— 390	+ 2095	70	
20. Orehova vas pri Mariboru	100	85	100	85	120	185	675	— 175	— 30	— 610	—	+ 2300	?	+ 2705	*) 156	
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu . .	40	50	110	135	190	315	840	— 370	+ 155	+ 635	+ 65	+ 25	— 180	+ 330	50	
22. Vrže pri Ljut.	125	15	45	45	115	175	520	— 320	+ 210	— 345	— 165	+ 2300	— 170	+ 1510	540	
23. Cezančevci .	170	60	90	70	130	320	840	— 280	+ 60	— 780	— 40	+ 4600	?	+ 3560	*) —	
24. Guštanj . . .	35	15	75	70	195	255	665	— 25	+ 465	+ 1858	— 500	+ 200	— 260	+ 1738	210	
25. Jarenina . . .	—	40	40	50	100	130	360	+ 150	+ 480	— 200	+ 260	+ 590	?	+ 1280	*) —	
26. Nedeljica pri Turnišču . . .	—	45	175	—	215	315	750	— 105	+ 465	— 335	— 75	+ 4780	— 400	+ 4330	150	

*) Končno število nezanesljivo.

10-7° C (l. 1929. le 7-6° C). Ker je imel poleg tega več stanovitnih, jasnih dni, je prisilil rastline, ki krasijo navadno maj, da so pred časom odprle cvetje. V aprilu so cvetele vrbe, češnje, slive, hruške, regrat, borovnice, divji kostanj in še več drugih. Za maj ni ostalo toliko cvetja kot druga leta, pa še to je trpelo zaradi mrzlega, nestanovitnega in deževnega vremena. — Za vzor lepega poletnega meseca nam bi mogel služiti junij. Njegovi maloštevilni deževni dnevi so bili pravilno porazdeljeni na ves mesec. Enak mu je bil začetek julija. Cvetoče rastlinje po travnikih, drevo-redih in gozdovih je v tem času neovirano in neprekinjevano razkazovalo žuželkam svojo krasoto in vabilo v svoje, s sladkimi in vonjavimi sokovi napolnjene čaše. Majhno konkurenco so jim delale smreke, jelke in druge rastline z nediščečo mano. Žal, da je na jelki ni bilo toliko, kakor so čebelarji pričakovali in želeli. V drugih dneh julija in v prvi polovici avgusta ni bilo vreme povsod enako. Na mnogih krajih so bili viharji in nevihte, ponekod pa pomanjkanje moče. Ajda je imela povsod

dobro namočeno zemljo in se je krepko razrasla. V drugi polovici avgusta, ko je cvetla, je bilo po vsej banovini suho vreme. Zato je koncem meseca ajda že izgubila svojo svežost in je ni več dobila. Kmalu po prvem septembru je zapihal zapadnik, za katerim je nastopil dalj časa trajajoč dež.

Razvoj čebel. Ker ni bilo pravega zimskega miru, se je začelo porajanje novih čebel zelo zgodaj, že januarja. Februarja so bile po panjih že lepe ploskve zalege. Zaradi vsestransko ugodnih pogojev so matice še hitreje, izdatneje in nepretrgoma vršile svojo nalogo v naslednjih dveh mesecih. Zalega se je širila, čebele so se množile in konec aprila so bili že mnogi panji godni za rojenje. Slab začetek in neugodna prva polovica maja sta razvoj čebel ustavila, rojenje zavrla in odrihnila na poznejši čas. Roji v začetku maja so bili le v Dobu, Vavpčji vasi in Guštanju, drugje so se vrstili od srede maja do konca junija. Naravnega razmnoževanja čebelnih družin ni bilo mnogo. Matice so se dobro prašile. (Konec prih.)

Mesečna navodila.

Fr. D. Jug — Brezje.

April — Maj.

na Gorenjskem, kar na debelo okoli zalege. S tem nekako zaježijo matici pot za

ko je zgodnja spomladanska paša dobra, t. j. na telohu, resju, leski in vrbi, naberejo čebele mnogo obnožine ter jo nakopičijo, posebno

razširjenje zalege, kajti v spomladanskem času ne gre rada preko obnožine, to pa zaradi tega, ker ima gnezdo obliko krogle, da čebele laže ogrevajo zalego. Ako opazimo, da je krog čebelnega gnezda že več ko preveč obnožine, storimo prav, ako dva sata z obnožino, ki v njih še ni zalege, pomaknemo bolj na kraj plodišča, na njuni mesti pa denemo prazne sate, da matica lahko neovirano stavi zalego.

Ko cveteje češnje in drugo sadno drevo, t. j. proti koncu aprila meseca ali v začetku maja, je treba tudi celo čebelno plodišče povečati, namreč prestaviti nekoliko satov zalege iz plodišča v medišče. Kdor je pa prezimil čebele v medišču A.-Ž. panja, bo pa moral matico z nekaj satov zalege prestaviti v plodišče.

Pri večanju čebelnega gnezda se moramo predvsem ozirati tudi na temeljne zakone v razvoju čebelne zalege. Vsi zaleženi sati namreč so celota in drug z drugim v tesni zvezi. Ako čebelar vzame zaležen sat iz sredine gnezda in ga prestavi drugam, na njegovo mesto pa dene praznega, naredi s tem veliko zmedo, ker je gnezdo razdvojil. Zaradi tega moramo pri spomladanskem večanju čebelnega gnezda prazne sate le pridevati gnezdu, ne pa jih vmes vtikati. Ni pa to tako važno v poletni dobi, n. pr. julija in avgusta meseca, ko je v panju že samo na sebi toliko toplo, da čebelam ni treba še posebe zalego ogrevati.

Kakih 8 dni pred prestavljanjem pregledamo vse plemenjake, kako v njih napreduje zalega. Ako najdemo katerega, da je zaostal za drugimi, t. j. da ima manj zalege in manj živali ko drugi panji, mu lahko že sedaj pomagamo s tem, da ga ojačimo z zalego iz drugih močnejših panjev, in sicer na ta način, da odvezamo kakemu močnejšemu po en sat pokrite zalege in jo pridenemo gnezdu slabjšega panja. Tako lahko spravimo do prestavljanja vse panje do enake moči.

Povečanje čebelnega plodišča ali prestavljanje. Vsi sestavi panjev s premičnim satjem imajo navadno tako urejene prostore, da lahko takrat, ko so čebele na višku razvoja, začasno predenemo del čebelne zalege v medišče ali pa v naklado. A.-Ž. panj ima to lepo prednost, da lahko prestavimo zalego iz prenapolnjenega plodišča v medišče, ki je tesno združeno s plodiščem, pri tem pa moramo nastali prazni prostor v plodišču in medišču dopolniti s praznim satjem.

Kdaj naj plodišče razširimo, oziroma prestavimo zalego v medišče ali v naklado, ni mogoče določiti časa. To mora vedeti in določiti le vsak posamezni čebelar za svoje panje. Čebelarji v visokih legah in v mrzlem podnebju n. pr. ne morejo prestavljati ob istem času kot čebelarji v milih in zavetnih legah. Vendar izvršujemo to opravilo v naših krajih v normalni pomladi od srede aprila meseca dalje, v mrzlem podnebju in v krajih, kjer je slaba spomladanska paša, pa šele maja meseca.

Za pravilno izvršitev tega opravila so potrebni štirje pogoji: 1. da je plodišče že jako živalno, t. j., da so že vsi sati s čebelami gosto zasedeni; 2. da je vsaj 6 do 7 satov zaleženih; 3. da je v naravi že stalna, primerna toplota in da niso noči več hladne; 4. da je v naravi takrat primerna paša.

Ako bi se paša ravno takrat pretrgala, bi morali panj, ako ni založen s hrano, pitati. Zato ob taki priliki ne kaže plodišča povečavati. Ako se paša pretrga samo za nekoliko dni, še ni to nikaka ovira za prestavljanje, ako bi se pa za več tednov, bi bila pa občutna škoda.

Kako naj prestavimo zaležne sate?

Vsak sestav panjev s premičnim satjem ima nekaj svojega, vendar so v bistvu temeljna pravila za prestavljanje pri vseh sestavih približno enaka. Zato bom na tem mestu opisal le prestavljanje v A.-Ž. panju.

Ko smo ugotovili, da je panj goden za prestavljanje in da so za to vsi pogoji, tedaj en dan poprej odstranimo iz medišča vso zimsko odejo. Ako smo imeli čez zimo matično rešetko v panju, odstranimo deščice, s katerimi smo jo imeli prekrito. Ako je pa ni bilo v njem, odstranimo ločilno desko in potisnemo na njeno mesto rešetko. Paziti pa moramo, da ni med plodiščem in mediščem kake večje odprtine, da bi se mogla skozi njo matica splaziti v medišče.

Ko imamo vse pripravljeno, pričnemo s prestavljanjem. Najprej čebele malo zakadimo, a ne preveč, in odstranimo okence

od plodišča. 9 praznih satov moramo že poprej pripraviti. Nato nekoliko razmaknemo obljudene sate v plodišču ter izvlečemo najprej krajni sat. Pregledamo ga, če je na njem matica. Če je ni, ga postavimo začasno na kozico. To ponavljamo še z drugimi sati toliko časa, da najdemo matico, ki jo denemo s satom vred na posebno kozico. K temu satu pristavimo še dva sata s pokrito zalego, na vsako stran enega.* Drugo zaleženo in nezaleženo satje zložimo vse v medišče, prazni prostor v medišču pa izpolnimo s starejšim satjem. Nato zapremo medišče z okencem. V plodišče denemo one tri zaležene sate z matico vred, ki smo jih že poprej dejali na stran. Poleg teh denemo na vsako stran še po tri lepe prazne sate s samim čebelnim delom; le v skrajni sili, če nam satja primanjkuje, smemo dejati na vsako stran vmes po eno celo satnico. Na novo urejeno plodišče je takole:

$$0-0-0-3-1-2-0-0-0$$

$$+ \quad = = = \quad +$$

Številke pomenijo zaležene sate, ničle prazno satje s čebelnim delom, križci pa, da na to mesto lahko vložimo, ako nam satja primanjkuje, satnice. Matici, ki je sedaj v zmanjšanem gnezdu, je na razpolago zopet dosti praznih celic za zaleganje ter v nekoliko tednih lahko zaleže vse dodelane prazne sate.

Po izvršenem delu panj zopet dobro odenemo, kajti sedaj potrebujejo čebele še več toplote, ker smo jim bivališče povečali. Žrela v medišču pa še sedaj ne odpremo, da se v medišču navadijo na novo pot skozi rešetko do spodnjega žrela.

Kdor pa prezimlja čebele v medišču A.-Ž. panja, ima pri prestavljanju še enostavnejše delo. Ako je imel prazno satje vso zimo v plodišču, je sedaj že po čebelah

* V izrednem primeru pa, da matice na satju ne najdemo, je ostala gotovo na kaki panjevi steni v plodišču. — Tedaj storimo s satjem vse tako, kakor sem zgoraj opisal. Tri zaležene sate določimo za plodišče, druge pa denemo v medišče. Drugi dan pregledamo najprej plodišče. Ako najdemo v njem matico, pustimo vse tako, kakor smo prejšnji dan uredili; ako smo jo pa našli v medišču, jo ujamemo in prenesemo v plodišče.

zasedeno. Na dan prestavljenja ga pobereмо iz plodišča in ga zložimo na kozico. Nato uredimo v panju matično rešetko in poiščemo sat z matico ter ga predenemo v plodišče, poleg njega pa denemo še dva sata s pokrito zalego. Drugo prazno satje pa uredimo tako, kakor sem zgoraj opisal.

Na kaj moramo pri prestavljenju še posebno paziti?

1. Da ne prestavimo čebel prezgodaj, ko ni v panju še toliko mladice, da bi zmogle obojno zalego negovati in ogrevati v plodišču in medišču.

2. Da ne prestavimo prepozno: ako so čebele že razstavile matičnike in jih je matica že zalegla, tedaj smo čas za prestavljanje že zamudili. Čebelna družina se že pripravlja na rojenje, ko panj še ni na višku in le težko ji bomo rojenje zabranili. Ob taki priliki moramo še posebno paziti, ko prestavljamo zaležene sate, da odstranimo in izrežemo vse zaležene matičnike. S tem zadržimo rojenje za kakih 10 do 14 dni.

3. Da prestavimo, oziroma povečamo plodišče vsaj 14 dni pred glavno letno pašo, da se mlade čebele, ki so bile predstavljene v medišče še v zalegi, do tedaj izležejo, da bodo imele prostora za odlaganje medu. Kdaj se glavna paša prične, to mora vedeti vsak čebelar za svoj kraj, ker je to v raznih krajih različno.

4. Osmi dan po prestavljanju moramo natančno pregledati vse sate v medišču, če so mogoče čebele na kakem satu potegnile matične piskrce. Zgodi se tu pa tam, da se tisti del prestavljenih čebel, ki je v medišču, čuti trenutno brezmatične, potem pa zastavijo na mladi zalegi na kakem satu matičnike ter hočejo izpodrediti svojo matico. Ko to opazimo, pogledajmo še plodišče, če ni mogoče ob matico. Ako jo najdemo, in če je zalega v redu, odstranimo v medišču vse nastavljene matičnike. Kajti tega ne smemo dopustiti, da bi čebele v medišču imele svojo matico, ker bi bila družina s tem razdvojena ali pa bi dobili prezgodnji roj.

5. Paziti moramo tudi na matico v plodišču, da pravilno zalega. Če bi se splazila skozi rešetko ali kako drugo odprtino v medišče, jo spravimo zopet nazaj v plodišče. Ko se prične rojilna doba, moramo vse panje redno tedensko pregledati. Najbolje je, da si za to že naprej določimo kak dan v tednu, katerega se tudi stano vitno držimo. Le tedaj nam bo mogoče imeti v rojilni dobi plemenjake v oblasti.

Panje, ki so bili prestavljeni, zadržujemo z rojenjem toliko časa, dokler niso na

višku razvoja t. j., da so že vsi dodani prazni sati v plodišču zaleženi. O tem več prihodnji mesec.

6. Po preteku osmih dni po prestavljanju moramo ob lepih solčnih dneh odpirati tudi žrela v medišču, da trotje lahko izletijo na prašenje, sicer bi bili jetniki, ker se skozi rešetko ne morejo splaziti v plodišče. Zvečer moramo gornja žrela zopet zapreti, da se čebele sčasoma ne navadijo zgoraj izletavati, to bi motilo delo v plodišču.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič, Ljubljana.

Mesečno poročilo za januar 1931.

Naše ljubke živalce so že na mnogih krajih prekinile zimski mir in kar po večkrat preizkusile krila. Ni jih toliko silil iz panjev čut za vzgledno snago kakor blesk solčnih žarkov. Tu in tam se je pojavila tudi potreba, da prineso vode za žejne dojilje mladine. Že vso zimo trajajoča zmerna zračna toplina, izdatni opaži in dobra naravna hrana so v panjih zbudili naгон, da so začele pomalem gojiti zalego.

Ljubljana. Tu so se na nekaterih panjih g. urednika in g. vodje blagovnega oddelka žejne čebele nabrale na končnicah in bradah pred žrelom v tolikih gručah kakor poleti, ko prisedajo. Ko sta jih napojila s snežnimi kepami, ki sta jih namočila v vodi in postavila na brade, so se zopet vrnile v panje.

Vič p. Lj. 19. januarja je izletavalo dve tretjini panjev. Po malem pa so jih čebele ves čas zapuščale in padale pred čebelnjakom na tla.

Tacén pod Šmarno goro. Tukajšnja podružnica je naredila na novega leta dan izlet na Šmarno goro. Člani so se med potom in pri okrepčevanju pogovarjali le o čebelah.

Škofja Loka. 17. januarja so čebele po 51 dneh zopet letele.

Virmaše pri Škofji Loki. Čebelarji so večidel medu že na drobno prodali.

Dob. Čebele so zaradi mile zime začele zgodaj zalegati. Zadnji dan meseca sem dobil na bradi mrtvo letošnjo mladico.

Sv. Gregor pri Ortneku. Hud veter je povzročil, da ni bilo niti enega izleta.

Novo mesto. Čebelarji so med že precej oddali. Letos je bilo zaradi nizke cene večje povpraševanje po njem.

Leskovec pri Krškem. 21. januarja so čebele dobro letele. 28. januarja sem jih pregledal in zapazil, da je končni levi panj na levi strani na dnu moker in skrajni levi sat plesniv. (Prosim pojasnila, zakaj.) Plesnivi sat sem posušil, dno mu izbrisal in seno, s katerim je bil panj na levi strani zatlačen, odstranil. Upam, da bo sedaj red.¹

Lokove p. M. Čebele so ves mesec tudi ob koncu, ko je zapadlo 15 cm snega,

¹ Leva stran panja je bila premrzla. Vodeni hlapovi, ki se delajo pri dihanju čebel, so se na njej in na bližnjem satu zgoščevali. Voda je odtekala na dno, sat pa je plesnil. Tak sat, tudi presušen ni več za rabo. Napačno je, da ste seno odstranili. Sedaj se bo leva stran še bolj ohlajevala in zgoščala še več vodnih hlapov. Opaž bi bilo treba zboljšati.

zelo silile iz panjev. Mnogo jih je ostalo v snegu. Nisem jim mogel pomagati. Če sem jim zaprl žrela, so se vznemirjale, če sem jih pustil odprte, so pa izletavale.²

² Čebele so bile žejne. Dali bi jim bili o pravem času vode, za silo kepo snega pred žrelo, pa bi bilo kmalu dobro.

Glav. por.

Cezanjevci. Ker zima ni bila posebno huda, nisem še zadelal panjev s slamnicami.

Nedeljica. Tukajšnji čebelarji imajo še precej medene zaloge, kupčija pa popolnoma počiva.

Mesečni pregled za januar 1931.

Kraj	Višina nad morjem m	Oznaka opazovane panje	Panj je teže						Zračna toplina			Dni je bilo										
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg	največ pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	poljasnih	jasnih	vetrovnih		
			1.	2.	3.	1.	2.	3.														
			mesečni tretjini dkg						pridobil	porabil	dkg dne	C'										
1. Ljubljana . . .	305	A.-Ž.	—	—	—	20	25	25	—	70	—	—	+11	-9	+0.4	—	5	4	16	10	5	4
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	—	—	—	30	20	25	—	75	—	—	+11	-8	+0.3	2	7	5	19	9	3	9
3. Št. Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	—	—	—	25	20	15	—	60	—	—	+8	-12	-1.3	—	9	6	14	15	2	9
4. Tacen p. Šmar. goro	314	A.-Ž.	—	—	—	25	35	30	—	90	—	—	+10	-9	+1.1	2	4	5	21	7	3	7
5. Škofja Loka .	349	A.-Ž.	—	—	—	20	25	25	—	70	—	—	+10	-8	+2.1	2	5	4	21	4	6	14
6. Virmaše pri Škofji Loki .	361	A.-Ž.	—	—	—	15	20	30	—	65	—	—	+6	-7	+2.0	1	2	4	15	12	4	14
7. Blej. Dobrava	577	A.-Ž.	—	—	—	15	35	25	—	75	—	—	+7	-9	+2.0	9	5	1	19	1	11	3
8. Boh. Bistrica .	540	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+7	-9	+0.8	2	5	6	19	9	3	14
9. Dob	305	A.-Ž.	—	—	—	20	30	30	—	80	—	—	+9	-1	+0.7	2	3	3	17	11	3	12
10. Rova na Gor.	350	A.-Ž.	—	—	—	25	25	25	—	75	—	—	+9	-7	+0.9	2	4	3	17	9	5	4
11. Breg-Križe .	483	A.-Ž.	—	—	—	20	20	20	—	60	—	—	+8	-8	-1.4	0	6	4	8	14	9	7
12. Cerknica . .	575	A.-Ž.	—	—	—	25	35	25	—	85	—	—	+10	-8	+0.0	0	6	6	19	7	5	19
13. Sv. Gregor pri Ortneku . . .	736	A.-Ž.	—	—	—	22	12	54	—	88	—	—	+9	-6	+0.4	0	7	8	17	6	8	19
14. Krka	300	A.-Ž.	—	—	—	30	45	30	—	105	—	—	+13	-9	+1.3	1	3	3	18	8	5	14
15. Vavčja vas p. Semiču	280	A.-Ž.	—	—	—	20	20	15	—	55	—	—	+12	-7	+0.1	3	5	3	28	3	—	15
16. Novo mesto .	180	A.-Ž.	—	—	—	20	20	30	—	70	—	—	+10	-6	+3.2	3	4	5	18	13	—	5
17. Leskovec p. Kr.	186	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+11	-7	+4.1	4	5	6	11	9	11	15
18. Lokove pri Mozirju	465	A.-Ž.	—	—	—	15	30	25	—	70	—	—	+14	-9	+2.2	11	2	8	14	14	3	16
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	—	—	—	25	35	40	—	100	—	—	+10	-11	-0.7	3	2	5	12	16	3	16
20. Orehova vas pri Mariboru	270	A.-Ž.	—	—	—	40	50	35	—	125	—	—	+9	-7	+1.5	3	3	8	29	2	—	19
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu . . .	536	A.-Ž.	—	—	—	25	10	30	—	65	—	—	+8	-13	-2.0	3	—	7	12	15	4	5
22. Vržej p. Ljut.	176	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23. Cezanjevci . .	182	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	90	—	—	12	-9	+0.8	1	5	5	17	12	2	12
24. Guštanj . . .	398	A.-Ž.	—	—	—	20	50	—	—	70	—	—	+3	-15	+3.0	1	—	5	20	2	9	5
25. Jarenina . . .	262	A.-Ž.	—	—	—	—	—	60	—	60	—	—	14	-7	+0.1	3	2	4	16	12	3	30
26. Nedeljica pri Turnišču	170	A.-Ž.	—	—	—	75	70	55	—	200	—	—	+10	-8	+1.6	5	4	3	15	7	9	11

Satnice

so že na razpolago. — Pošljite vosek v zameno!

Račun stroškov in dohodkov upravnega oddelka za l. 1930.

Stroški	Din	p	Dohodki	Din	p
Stroški za St. Čebelarja v l. 1930:			članarina za l. 1930	79.533	38
tisk Din 43.607—			Podpora banske uprave za list	5.000	—
klišeji « 2.586'50			Oglasi	77	—
pošt., odpra-			Razne podpore	7.237	50
va in vezava « 7.670'95			Nabava inventarja	1.000	—
oglasni davek . « 59—			Obresti v P. H. v Ljubljani	295	—
pisanje naslo-			Primanjkljaj	15.823	01
vov in uprava					
lista « 1.500—	55.423	45			
Nagrade:					
uredniku Din 5.500—					
sotrudnikom . « 5.160'50					
tajn. in blagaj. « 5.600—					
poročevalcem					
opazov. postaj « 3.482—	19.742	50			
Vrnjena preplačana članar. l. 1930	1.656	—			
Tečaji in predavanja	15.628	—			
Upravni stroški	7.708	44			
rotnine in sejnine	6.323	50			
Vezava knjig za knjižnico	1.347	—			
Odpisi od inventarja	1.137	—			
	108.965	89		108.965	89

Bilanca upravnega oddelka za leto 1930.

Aktiva	Din	p	Pasiva	Din	p
Gotovina na ček. rač. P. H. v Lj.	8.567	96	Upniki	42.295	40
Dolžniki za leto 1930	11.800	—	Čisto imetje konca l. 1930	8.007	56
Inventar (po odpisu):					
opazov. postaje Din 8.305—					
čebelar. muzej . « 7.630—					
drugi inventar . « 7.615—	23.550	—			
Knjižnica	4.500	—			
Zaloga starih letnikov in klišejev	1.885	—			
	50.302	96		50.302	96

Račun izgube in dobička sklada za čebelarški dom za leto 1930.

Stroški	Din	p	Dohodki	Din	p
Prebitek	8.509	31	Obr. posojila bl. odd. do 31. XII 30	7.459	31
			Obr. vloge v Mest. hr. do 31. XII. 30	1.050	—
	8.509	31		8.509	31

Bilanca sklada za čebelarški dom dne 31. XII. 1930.

Aktiva	Din	p	Pasiva	Din	p
Vloga v Mestni hranilnici	17.250	—	Imetje 24. III. 1930 Din 163.740'69		
Posojilo blagovnemu oddelku	155.000	—	pribitek « 8.509'31	172.250	—
	172.250	—		172.250	—

Josip Verbič, s. r., predsednik.

Mirko Dermelj, s. r. blagajnik.

Pregledala in v redu našla:

V Ljubljani, 11. jan. 1931.

Anton Sluga, s. r. Josip Kobal, s. r.

Društvene vesti.

Polovično vožnjo k občnemu zboru dne 22. marca nam Generalna direkcija drž. žel. žal zopet ni dovolila. Ljubljanska direkcija drž. žel. bi nam sicer lahko dovolila polovično vožnjo le za povratek, toda pod takimi pogoji, ki jih ne moremo izpolniti. Zahtevajo namreč društveno legitimacijo s sliko. Zato svetujemo vsem podružnicam, da pošljejo na občni zbor take delegate, ki itak uživajo znižano vožnjo.

Občni zbor. Na občnem zboru, ki se bo vršil letos dne 22. marca ob 10 dopoldne v Ljubljani v dvorani okrožnega urada na Miklošičevi cesti (nasproti sodišča), bomo obravnavali zelo važne društvene zadeve. Prosimo in želimo, da se občnega zbora udeleži kar največ čebelarjev.

Poravnajte naročnino!

Vsem podružnicam. Uprava lista je priložila prvi številki »Slov. Čebelarja« položnico za plačevanje članarine. To se je storilo zato, ker bi zahtevalo preveč dela in časa, ako bi položnice dodajali le direktnim naročnikom, tajništvu pa preveč stroškov, če bi jih moralo pošiljati po pošti. S tem smo hoteli ustreči tudi naročnikom, ki so od podružnic oddaljeni. Sedaj lahko vsak član pri najbližnji pošti plača članarino. Na položnico je treba napisati pripombo, da je pošiljatelj član te ali one podružnice. S priložitvijo položnic uprava nikakor ni hotela jemati podružnicam članov. Zato je bilo napačno, da ni hotel neki podružnični blagajnik vpisati člana v imenik, ker je plačal članarino naravnost glavnemu društvu. Svetujemo blagajnikom, naj pogledajo stare imenike in pregledajo, kdo je že članarino plačal in kdo še ne. Imena članov, ki podružnici še niso plačali članarine, naj prijavi podružnični blagajnik po dopisnici glavnemu blagajniku, ki bo radevolje sporočil, kdo je članarino že plačal in kdo še ne. Znesek 5 Din, ki pripade podružnici, naj odtegne blagajnik pri prihodnji pošiljavi članarine ali pa pri obračunu konec leta. Na ta način bo dobila podružnica vse člane in vse zneske, ki ji pristojno.

ZAPISNIK

o seji ožjega odbora osrednjega društva, ki se je vršila dne 18. decembra 1930.

Navzočni: g. predsednik Verbič, in gg. Arko, Babnik, Bukovec, Okorn, Raič, Dermelj in Znidaršič.

Dne 18. decembra 1930 se je vršila zadnja seja odbora Čebelarskega društva v tem letu. G. predsednik je pozdravil vse navzočne, ugotovil sklepčnost in otvoril sejo. Prav pristrčno je pozdravil tudi novega člana odbora, našega zaslužnega in uglednega čebelarja g. Antona Znidaršiča, ki je bil po sklepu širšega odbora z dne 9. nov. 1930 kooptiran v odbor. G. Znidaršič se je za pozdrav in izvolitev lepo zahvalil in izjavil, da bo sedaj, ko se je preselil sem, rad pomagal odboru in društvu po svojih močeh. To je odbor z veseljem in zadovoljnostjo vzel na znanje.

Tajnik je prebral zapisnik o zadnji seji, ki je bil odobren, in došle dopise, med katerimi so bili najvažnejši:

1. Dopis Kmetijske družbe, s katerim je vabila g. urednika Bukovca k sodelovanju pri skupnem listu. Vabilo je g. Bukovec odklonil.

2. Dopis zaradi ustanovitve podružnic v Motniku, Trebnjem, Žužemberku, St. Jerneju in Skaručni. Odbor je dovolil njih ustanovitev, če so krajevni činitelji za to in če bo dovolj članov priglašanih. Zaradi podružnice v Skaručni pa naj se vprašata za mnenje podružnici v Tacnu in Vodich kot sosednji podružnici.

3. Poročilo o anketi železničarjev čebelarjev, ki se je vršila dne 29. in 30. novembra 1930 v Belgradu, zaradi pospeševanja čebelarstva med železničarji.

4. Dopis novomeške podružnice zaradi ustanovitve čebelarske zadrage. Glede te točke je odbor sklenil, naj se skliče na dan 8. januarja 1931 posebna seja, ki bo obravnavala o tem. K tej seji naj se povabijo še gg. ravnatelj Zadrugne zveze dr. Joško Basaj, banški uradnik Franc Gorkič in strokovni učitelj Ludovik Puš.

Odbor je obravnaval zadevo tiska »Slov. Čebelarja« za leto 1931. Ker so bili nekateri čebelarji mnenja, da je izdatek za tisk »Čebelarja« previsok, je tajnik to pot pisal eni tiskarni v Maribor, dvema v Celje in osmim v Ljubljani, naj pošljejo svoje ponudbe za tisk v letu 1931. Od vseh teh tiskaren so se odzvale le štiri, med katerimi je Jugoslovanska tiskarna stavila najugodnejše pogoje. Odbor je zato oddal tej tiskarni tisk za leto 1931.

Odbor je napravil še tele sklepe:

1. Glede očitkov g. Puša, strokovnega učitelja na Grmu, ki so bili objavljeni v 11. številki iz leta 1930, je odbor sklenil, da bo podal v »Sl. Č.« primerno izjavo.

2. Deputacija, obstoječa iz gg. predsednika Verbiča, urednika Bukovca in tajnika Dermelja, se pokloni novemu banu g. Marušiču in ga obenem prosi naklonjenosti.

3. Prva številka »Sl. Č.« naj se tiska v 2800 izvodih.

4. Gosp. Bukovec je predlagal, naj založi blagovni oddelek »Beležne liste« za panje. Sprejeto!

5. Gosp. Bukovec je nadalje predlagal še nabavo močnih platnenih vreč za stiskanje satja. To naj preskrbi blagovni oddelek. Sprejeto!

6. Blagajnika upravnega in blagovnega oddelka naj skleneta blagajniške knjige z 31. decembrom vsakega leta.

7. Po poročilu g. prof. Raiča o članku, ki je bil objavljen v »Pčelarju« št. 11 iz leta 1930., je odbor sklenil, da se poročilo v celoti objavi v »Sl. Č.« s pripombami odbora, ki jih sestavi g. Okorn. »Pčelarju« pa naj se pošlje uradni popravek, ki naj ga sestavi g. Bukovec. Savezu se pošlje poročilo g. Raiča s primernim dopisom.

8. Savez naj se naprosi, da pošlje nov osnutek čebelarstva zakona, ki je bil predložen kmetijskemu ministrstvu, ker ga naše društvo še ni prejelo, dasi je predsedstvo Saveza na seji v Brodu obljubilo.

9. Savez naj se naprosi, da naznani, kaj je z vseslovenskim čebelarskim kongresom, ki se bo letos vršil v Beogradu.

10. Bivšemu uredniku g. Francišku Rojini se dovoli brezplačna pošiljatev »Sl. Č.«

11. Mestnemu magistratu naj se pošlje prošnja za črtanje trošarine na med in vosek. Enak dopis naj se pošlje tudi Savezu, ki naj na to opozori ministrstvo.

12. Mestnemu magistratu naj se pošlje tudi prošnja, naj dopusti na ljubljanskem trgu prosto prodajo prvovrstnega, sortiranega in točenega medu in naj ne predpisuje cen, ker je konkurenca itak velika in cene v primerni višini.

ZAPISNIK

o izredni seji osrednjega društva z dne 5. januarja 1931.

Navzočni: Kot gosta gg. dr. Josip Basaj, ravnatelj »Zadružne zveze«, in Franc Gorkič, banski uradnik v Ljubljani, odborniki: g. predsednik Verbič in gg. Arko, Bukovec, Puš, Raič, Žnideršič in Dermelj.

Po sklepu ožjega odbora z dne 18. dec. 1930 je bila sklicana ta seja z edino točko: Ustanovitev čebelarske zadrüge. Ker so to zadevo podružnice že mnogokrat obravnavale na svojih zborovanjih in je stavila predlog o njej novomeška podružnica, je bilo potrebno, da se odbor o njej posvetuje enkrat v posebni seji, da se stvar končno uredi. K seji sta bila povabljeni tudi gosp. ravnatelj dr. Basaj kot strokovnjak v zadrughih zadevah in g. Franc Gorkič, ki je čebelarsko zadrugo že vodil v Gorici. Kot poročevalec je sodeloval g. Ludvik Puš.

G. predsednik Verbič je najprvo pozdravil oba gosta in se jima zahvalil za njuno poštvalnost, nato pa še druge navzočne. Podal je kratko poročilo o zadrugi ter omenil točke, ki se bodo obravnavale, in sicer:

1. Zakaj naj ustanovimo zadrugo?
2. Obratna glavnica.
3. Vodstvo zadrüge.
4. Rentabilnost.

K prvi točki je poročal g. Puš v glavnem naslednje:

»Križa je tako velika, da jo čutimo vsi čebelarji. Treba je zato našim članom pomagati. Vse panoge si skušajo omiliti položaj z ustanovitvami zadrug. Tudi naše društvo naj bi tako ravnalo. Zadružne pomoči naj bi bil deležen vsak čebelar, ki bo v zadrugi. Zadruga bo morala obdržati cene medu na določeni višini in iskati odjemalce, da s tem odpravimo krizo.«

G. Gorkič je izjavil, da je načelno za zadrugo. Toda zadruga ne bo rešiteljica krize in čebelarjev. Pred leti smo ustanovili iz istega vzroka zadrugo v Gorici. Propagirali smo prodajo medu,

držali ceno medu, toda drugi so prodajali med ceneje in s tem povzročili, da so medene zaloge zadrüge ostale nerazprodane. Drugi tak primer se je pripetil v Murski Soboti. Tam se je g. Pavlič zelo zavzel za prodajo medu in pomoč čebelarjem. Zbral je več medu z dobro nado, da ga bo mogoče po primerni ceni prodati. Cene pa niso bile ustaljene in so baš takrat zelo padle. G. Pavlič je prišel zato v velike težave. Če že hočemo ustanoviti čebelarsko zadrugo, svetujem, naj še malo počakamo, da se cene ustalijo, in kupna moč, ki je sedaj zaradi nestalnih cen padla, zopet dvigne.

G. Žnideršič je bil mnenja, da je treba najprvo ugotoviti, ali je pri nas nadprodukcija medu ali ne. Kakor vemo, preostaja pri nas le ajdov med, ki ga je jako težko prodati. Drugega medu pa doma celo primanjkuje. Rad bo pomagal pri ustanovitvi zadrüge, toda dvomi, da bo mogla zadruga držati cene, pomagati čebelarjem in rešiti krizo. Ako bodo cene medu pri zadrugi previsoke, bodo trgovci lahko dobili med ceneje od drugod. Pred vsem pa je zelo važno, da dobimo izborno vodilno moč, ki bo uspešno vodila vse priprave. Naloga zadrüge bo zelo težka, kajti poleg drugih težkoč bo morala onemogočiti prekupčevalce, to po ne bo lahko.

G. ravnatelj dr. Basaj je poročal: Pravila, ki jih je čebelarsko društvo že pred leti sestavilo, so dobra in v redu, le glede davščin bo treba nekaj izprememb in izpopolnitev. Poslovnik novomeške podružnice bo treba obravnavati šele potem, ko bodo pravila sprejeta in odobrena. Pravilnik bo treba dobro predelati, ker je od njega odvisna izvedba zadrüge in njeno poslovanje. Vprašanje je, če je zadruga potrebna. Jaz je vam ne prigovarjam in ne odgovarjam. Mislim pa si, da je odbor s svojim strokovnim delom preobložen in se ne more ukvarjati še z gospodarskimi zadevami. Razbremenitev odbora govori za to, da se izvoli poseben odsek, ki bi delal z ljudmi, ki so gospodarsko izobraženi in vneti za gospodarsko delo. Konkurenca trpi bolj zaradi anarhije nego zaradi krize. Drug drugega tlačijo. Treba bo dvigniti veljavo pridelkom. To bomo dosegli s sortiranim blagom. Pri nas pa tega nimamo, vse je mešano. Med se dobi po 9 Din, zahtevajo pa zanj tudi po 20 Din. Torej je tudi pri cenah nered. Če bomo hoteli izvažati, bo treba vse to prej urediti. Vsaka zadeva ima svoje dobre in slabe strani. V splošnem vidimo, da discipline ni niti med zadrugarji. Zaloge medu se ne bi smele kopičiti v skladiščih. Med bi se plačeval članom le z akontacijo. Deleži bi morali biti v začetku veliki, da bi čebelarje navezali na zadrugo. Deleži naj bi se plačevali v obrokih. Zadruga mora poslovati gibčno. Cen ni navajati v časopisih. Glavna skrb pripravljalnega odseka pa naj bi bila izbira osebe, ki bo zadrugo vodila. Ene in iste zadrüge uspevajo in propadajo le zaradi vodilnih oseb. Propagando za zadrugo bo treba zanesti do zadnjega čebelarja, to pa bo mnogo veljalo. Dalmatinski med so prodajali na Dunaju v lekarnah le zaradi izredne propagande. Končno še poudarjam, da je zadrugo lahko ustanoviti, a težko voditi. Če boste dobili osebo, ki jo bo dobro vodila, bo vse gladko šlo, sicer pa bo vse tvegano.

G. ravnatelj Basaj je nadalje dodal še nekaj pojasnil glede našega blagovnega oddelka za primer, če bi ga morali zaradi visokih davščin izpremeniti v zadrugo.

G. predsednik Verbič je izjavil, da bo treba še enkrat sklicati sejo in obravnavati, ali se naj ustanovi zadruga ali ne. Po vzorcih medu, ki jih

čebelarji pošiljajo, vidimo, da še vedno nismo na tisti stopnji čebelarjenja, da bi bili zmožni za svetovni trg pripravljati primerno blago. Vsak zahteva le svetel med, ki ga pa pri nas ni. Vodilno osebo (strokovnjaka) za zadrugo pa ni lahko dobiti. Deleži bi morali biti najmanj po 100 Din.

G. Bukovec je prosil, da bi se že na tej seji odločilo glede zadruge. Ali naj usstanovimo, ali pa naj ustanovitev odložimo, da pridejo drugi časi. Nikar ne delajmo prevelikih obljub, ki lahko zapeljejo člane v zmoto. Mi tudi z zadrugo ne bomo mogli pomagati vsem članom, nobenemu ne moremo obljubiti spricho sedanjih razmer takojšnje pomoči. O čiščenju medu naši čebelarji še mnogo premalo vedo. Dokaz temu so vzorci, ki jih dobivamo. Od 21 vposlanih je bilo le pet dobrih. Zadruga bo zadela na veliko konkurenco. Mi imamo le eno sedmino čebelarjev organiziranih, vsi drugi pa bodo delali, kar bodo hoteli. Nisem proti zadrugi, ampak razmere so take, da je treba previdnosti.

Vodja blagovnega oddelka g. Arko je poročal, da bo najbrže treba blagovni oddelk zaradi davščin izpremeniti v zadrugo, toda ne v zadrugo, ki bi morala vnovečevati med. Kolikor ga bomo mogli prodati, ga bomo prodali, tudi več kot do sedaj, toda vse brez večjih spekulacij. Če pa bi hoteli imeti poleg blagovnega oddelka še oddelk za prodajo medu na debelo, pa bi morali določiti še poseben odsek in njegovega vodjo. Tudi sedanji lokal, ki je že itak premajhen, ne bi več zadoščal potrebam in dobiti bi morali druge prostore, to pa bo v zvezi z večjimi stroški.

G. Bukovec je omenjal, da bi se v tem primeru k blagovnemu oddelku priklopil še oddelk za vnovečevanje medu.

G. Puš pa je bil mnenja, da dveh oddelkov ni treba.

G. Bukovec je poudarjal, da bi morali potem sklad za »Čebelarški dom«, ki je naložen v blagovnem oddelku, spraviti na varno.

G. prof. Raič je naglašal, da ne bo šlo drugače, kot da gremo stopnjema. Izhod naj bo naš blagovni oddelk. Če bo ta uspeval, naj bi ga potem razširili. Če bomo začeli takoj na veliko, bomo doživeli polom.

G. Bukovec je pripomnil, da dobiček blagovnega oddelka ne bo mogel kriti izgube zadruge.

Odbor je razmišljal, kdo bi prevzel vodstvo nove zadruge, če bi jo ustanovili, in končal sejo z naslednjim sklepom:

Blagovni oddelk Čebelarškega društva se preosnuje v Čebelarško zadrugo, ki prevzame vsa aktiva in pasiva blagovnega oddelka in jamstvo za izposojeni sklad za čebelarški dom.

Namen zadruge bo, da uvede poleg dosedanje kupčije s čebelarškimi potrebščinami in z nadrobno prodajo medu še intenzivnejše prodajo medu na debelo. Čebelarško društvo bo obstalo še nadalje.

G. predsednik Verbič je nato odločil, da se ta sklep priobči v »Sl. Č.« Predložil se bo na občnem zboru v odobrenje. Občni zbor pa naj potem odloči, ali se zadruga ustanovi ali ne. Tajnik.

Dodatek: Podpisani podajam kot blagajnik in varuh sklada za čebelarški dom protest proti zgoraj omenjenemu sklepu odbora. Varnost sklada, naloženega v trgovini, ni povsem zadostna. Zaupam popolnoma v sedanje vodstvo blagovnega oddelka. Vendar bi bilo želeto, da bi blagovni oddelk začel polagoma vračati izposojeni denar, kar je tudi namen sedanjega vodje g. Arka. Če se bo pa blagovni oddelk spremenil v zadrugo, bodo nastopile povsem druge kupčijske in prodajne razmere, ki bodo varnost izposojenega denarja še bolj zmanjšale. Iz tega vzroka sem proti omenjenemu sklepu ter predlagam in prosim, naj vrne blagovni oddelk v trenutku, ko se bo izpremenil v zadrugo, ves izposojeni denar z vsemi obrestmi vred skladu za čebelarški dom.

M. Dermelj, blagajnik.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek, dne 10. marca v običajnem lokalu in času.

Podružnica v Ribnici je imela občni zbor dne 28. decembra 1930. Udeležba je bila nepričakovano velika. Predsednik je podal obširno poročilo o delovanju v preteklem letu. Odbor je smatral, da je potrebno, da pred vsem prouči pašne razmere in druge prilike, od katerih je odvisen razvoj čebelarstva v ribniški dolini. Treba je nabaviti orodje in stroje, ki so nujno potrebni za moderno čebelarstvo. Poskrbeti je treba tudi za strokovno izobrazbo članov. Postaviti moramo skupen čebelnjak za kostonjevo in hojevo pašo ter vzrejalnišče za matice. Odbor je del tega načrta že izvršil. Podružnica si je nabavila topilnik za vosek, čistilnik za med in točilo, in sicer z denarjem, ki ga je prinesla čebelarška veselica. Glede prve točke programa je pripomniti, da je dvakrat poslala osrednje društvo za opazovalno postajo, a ni dobila določnega odgovora, češ, da ni nobene tehtnice na razpolago. Pripomnil je, da bi moralo društvo gledati na to, da so opazovalne postaje enakomerno porazdeljene, a ne tako kot sedaj, ko imajo nekatere podružnice po dve in celo po tri opazovalnice, druge pa nobene. Prav tako je kritiziral postopek osrednjega društva glede predavanj. Predavatelje je treba po-

šiljati tja, kjer so najbolj potrebni, in to je gotovo v najmlajših podružnicah, med katerimi je tudi naša. Zaposili smo takoj ob ustanovitvi za predavatelja. Dobili ga nismo. Na drugo prošnjo nam ga je hotelo društvo poslati, toda ob tako neprimernem času, da smo ga morali odkloniti.

Predsednikovo poročilo je bilo soglasno odobreno.

Istotako sta bili soglasno sprejeti tudi tajnikovo in blagajnikovo poročilo ter poročilo revizorjev.

Kljub temu, da podružnica ni prejela od nikoder nobene podpore, se je v preteklem letu dvignila na višino, ki ji je lahko v ponos.

Izvoljen je bil naslednji odbor: Mihelič Stane za predsednika, Jereb Jože za podpredsednika, za odbornike pa: Anica Gradišarjeva, Brinšek, J. Šmalc, Silc Polde, A. Češarek. Revizorja: I. Arko in I. Pakiž.

Novoizvoljeni predsednik je takoj otvoril debato o združitvi kmetijskih listov in o združitvi čebelarškega društva s Kmetijsko družbo. Soglasno je bil sprejet sklep: Mi čebelarji imamo popolno pravico, da sami sklepamo o tem, ali naj se združi »Slov. Čebelar« s »Kmetovalcem« in naše društvo s Kmetijsko družbo. Nihče nima pravice na kakršenkoli način kratiti naših pravic do samostojnosti in do lastnega glasila, dokler se

naše delovanje giblje v mejah zakona. Mi hočemo še nadalje ostati samostojni. Ako pa hoče Kmet. družba v svojem glasilu poročati tudi o čebelarstvu, bo s tem storila samo svojo dolžnost, ki jo ima do članov, ker jih bo poučevala tudi o čebelarstvu, ki koristi kmetijstvu. Zakaj naj preneha »Slov. Čebelar«? Morda zato, ker se hoče družbi naročnikov? Motil bi se tisti, ki bi to mislil. Naročniki se pridobivajo le z delom za stvar! Zato smo odločno proti vsaki izpremembi. Mi hočemo izpolnjevati obveze napram našemu glasilu in osrednjemu društvu, dokler jih bo to izpolnjevalo napram nam, t. j. dokler bo ono upoštevalo naše upravičene želje, med katerimi je tudi ta, da ostanemo samostojni.

Po tej točki smo prešli na delovni načrt za bodoče leto. Stavljениh je bilo več samostojnih predlogov, ki so bili vsi sprejeti. Tajnik.

Podružnica v Radovljici je imela redni letni občni zbor dne 11. januarja. Potekel je ob običajno živahnih razpravah. Poročila so obsegala odborovo delovanje, ki je veljalo čebelarški naredbi in zadrugi. Število članov je padlo od 28 na 23. Blagajna izkazuje prirastka 252 Din 92 par. Nje stanje je znašalo dne 31. decembra 1930 2301 Din 45 par. Za skupno kuhanje voska ni soglasja, ker čebelarji kuhajo vosek vsak sam zase. Novemu odboru predseduje Znidar Franc iz Nove vasi, tajnik in blagajnik pa je Franc Resman iz Radovljice. Drugi odborniki so: Varl Jože, Prešern Jože, Resman Jakob in Avsenek Anton. — Zbor se je soglasno izrekel proti združitvi »Čebelarja« z drugimi listi kmetijske stroke.

Na prihodnjem sestanku bo predavanje.

Tajnik.

Breznica. Redni letni občni zbor se je vršil v nedeljo, dne 28. decembra 1930. Navzočnih je bilo 65% članov, kar je jako častno število! Po običajnih točkah dnevnega reda smo izvolili stari odbor, za delegata pa upravitelja Schiffererja. Občni zbor se je pomudil tudi pri točki o skupnem glasilu. Naši vrli Janševi nasledniki so soglasno sklenili, da skupno glasilo odločno odklanjajo in hočejo biti sami svoji. Hočemo svoj strokovni list še izpopolniti, ne pa ga reducirati na eno stran! Ako se uvede skupno glasilo, izjavljajo, da se podružnica raje razide. Pravi, odločni in umestni sklepi! — Lanska čebelarstva letina je bila od »muh«, tako slabe že več desetletij nismo imeli. Vsakdo žalostno sedi pred svojim čebelnjakom in »na tihem solze briše«! Pa o tem, g. urednik, in še o marsičem drugem več ob drugi priliki, če nimate prevelikega svinčnika in preobsežnega uredniškega koša! (Lepo prosim! Urednik.)

Podružnica na Robu je imela redni občni zbor dne 4. jan. Račun za l. 1930. izkazuje 1623.39 Din dohodkov, 1590 Din pa izdatkov. Podružnica si je nabavila novo stiskalnico za satnice za A.-Ž. panj, za nemško mero pa jo imamo že odprej, tako da je velikim in malim čebelarjem ustrezno. Podružnica je prejela od bivšega oblastnega odbora podporo 1000 Din, za katero smo kupili stiskalnico. Zbor je soglasno potrdil stari odbor. Med drugim je bilo sklenjeno, da stiskalnici posojamo edinole članom. Član naj bo vsak čebelar! Podružnica je štelala lansko leto 13, letos pa ima 17 članov. Čebelarstva letina je bila pri nas srednja, ker ni hoja medla. Peterlin F.

Drobiž.

Naš prijatelj iz Beograda je zadnje čase zelo slabe volje. Zlasti si beli glavo, kako bi dokazal svojo posebno naklonjenost »Čebelarstvu za Slovenijo«. V 1. letošnji številki »Pčelara« izjavlja, da nima ničesar proti društvu in da tudi nikdar ni kaj imel. Pravi, da je bila vsaka vest, ki jo je objavil »Pčelara« o našem društvu »tačna, a svaka napomena opravdana«. Naš prijatelj omenja tudi, da ne more prezreti, ako prinaša »Slov. Čebelar« netočnosti in neresničnosti, ne prinaša pa, kar bi moral. V dokaz za to navaja, da je »Slovenski Čebelar« objavil v lanski 12. številki vest, da je na osiješkem kongresu nekdo govoril proti A.-Ž. panjem. Ta vest je izmišljena, pravi naš prijatelj. Na kongresu nihče ni nastopil proti A.-Ž. panju.

K temu pripominjam, da je uredništvo »Slov. Čebelarja« dobilo o proslavi 50 letnice »Hrvatsko-slavonskega pčelarskega društva v Osijeku« in o kongresu »Zveze« dve poročili: od g. R. Horvata iz Zagreba in od g. Tomaža Novaka iz Grabrovnika, p. Strigova. Objavili smo popolnejše poročilo g. Horvata, od poročila g. Novaka pa samo vest glede A.-Ž. panja. To poročilo se glasi doslovno takole:

»Tu je predaval g. Jovanović o svojih košnicah, koje su bile doposlane iz Beograda, da su one najbolje i da su jih izumitelji najbolje sve izračunali za svako sposobnost. Bile so to amerikske Dadanblatt i predlagal je neka bi se uveljavile u našoj državi. Tu je rekel gosp. dr. Bosek, da se moramo ozirati i na našo bračo Slovence, da neka se bi okvir barem nekaj približal, da bi meril 26 × 43 cm, da se pri A.-Ž. panju za 2 cm okence manj potisne vanj, a glede panja pa najsi bo kakor komu drago, to se ne čuje. Sada g. X.¹ predlaže i medju drugim svoju košnicu i grozi žal, da nema Slovencev, da bi se grabili za A.-Ž. košnico. Velí g. X., da Slovenci samo tulijo, koliko meda imajo od A.-Ž. košnice, a samo pogledajte na izložbu, koliko imaju Slovenci meda na velesejmu, kada je njihov panj najbolji za med. Na to nije odgovarjal nitko, onda sam ja nedaleko sedeći škripal zubmi. Da bi ja smel, bi mu ja povedal, koliko mi imamo meda.«

Tođa poročila nismo objavili zaradi tega, ker nam je bilo na razpolago popolnejše po-

¹ Ime izpuščam, ker ga ni potrebno spravljati na dan. A. B.

ročilo g. Horvata. Niti trenutek nismo dovolili o resničnosti navedb g. Novaka. Osebno ga niti ne poznamo, samo to vemo, da je priprosto kmečki čebelar, ki ni imel vzroka pisati neresnice. Prosimo ga tem potom, naj pojasni, kaj misli o očitkih »Pčelara«.

Avg. Bukovec.

Na sodbo s »Čebelarškim društvom za Slovenijo« kliče v 1. letošnji številki beograjskega »Pčelara« njegov urednik g. Jovan P. Jovanović.

Piše, da so vsi jugoslovanski čebelarški listi objavili točna poročila o delu kongresa »Zveze« v Osijeku, le »Slovenski Čebelar« ni izvršil tega tako, kakor bi bilo treba. Njegovo poročilo obsega le pol strani. Tudi ni bil objavljen sklep »Zveze«, da se nobeno društvo, ki je včlanjeno v »Zvezi«, ne sme naravnost obračati do višjih državnih oblasti, marveč le po »Zvezi«. Ker ni objavil tega »Slov. Čebelar« in ker za sklepe kongresa ne čemo vedeti, se je pripetilo, da je deputacija »Čebelarškega društva za Slovenijo« izročila predsedniku vlade g. generalu Živkoviću ob priliki njegovega obiska Slovenije prošnjo za pomoč, to bi se pa spričo sklepa »Zveze« ne smelo storiti.

Gosp. Jovanović pravi, da naj se »Čebelarško društvo za Slovenijo« prav nič ne jezi na uredništvo »Pčelara« ako pride zaradi tega greha pred sodišče »Zveze«, pač pa naj se jezi na tiste, ki se nočejo ozirati niti na dolžnosti in obveze proti »Zvezi« niti na sklepe kongresa.

Gosp. Jovanović, za božjo voljo, kdo pa Vam je poveril varuštvo nad našim društvom? Ali Vas je vodstvo »Zveze« pooblastilo, da vršite nadzorstvene posle nad našimi koraki in si celo dovoljujete groziti z »Zvezinim« sodiščem? Ako je odbor našega društva kaj zagrešil, priznavamo samo vodstvu »Zveze« pravico, da ga pozove na zagovor. Vam pa kratkomalo odrekamo pravico, da nastopate v nelepi vlogi grozilca in se čudimo, da jo vršite s toliko vnemo in radostjo. Pa menda ne iz same ljubezni do slovenskih čebelarjev? Kaj pa, ko bi raje pometali pred lastnim pragom, ko si že tako zelo želite reda in točnosti?

Pravite, da je treba spoštovati obveze in dolžnosti do »Zveze«. Čudno, da Vam prihaja to v spomin šele sedaj! Slovenski čebelarji so točno vršili svoje dolžnosti. Ako se delegati niso udeležili kongresov v Skoplju in Osijeku, je bil vzrok slabo stanje društvene blagajne. Dokler ne plačamo zadnje pare dolga, ki

znaša konec leta 1930. okroglih 30.000 Din, ne moremo pošiljati delegatov na zborovanja. Mislimo, da nam tega ne more zameriti noben človek in da je naše stališče popolnoma pravilno, pa če je to g. Jovanoviću všeč ali ne.

Glede očitka društvu, da prezira sklepe »Zveze«, pa vprašamo: Ali ni bila dolžnost »Zvezinega« vodstva, da pismeno prijavi našemu društvu sklepe osiješkega kongresa? § 16. »Zvezinih« pravil pravi: »Izvršite o radu i djelovanju Saveza prilagat će se postojećim pčelarskim listovima u istom narečju, kojim je list štampan.« Zakaj ne poslušate po teh določilih in s tem tudi onemogočite očitke, ki so bili zapisani v »Pčelaru«?

Gospod Jovanović govori samo o obvezah, ki jih imajo čebelarška društva do »Zveze«, niti z besedo pa se ne dotakne obvez, ki jih ima »Zveza« do včlanjenih društev. Ali ni precej čudno, da opozarja na obveze nas, ko niti »Zveza« sama ne pozna svojih dolžnosti? Na osiješkem kongresu so se kršila določila § 9. »Zvezinih« pravil, ki se glase: »Mesta predsednika in obeh podpredsednikov zavzemajo vedno zastopniki vseh treh plemen« (Srbov, Hrvatov in Slovencev). Na omenjenem kongresu se pa ni postopalo po teh določilih. — »Zveza« je kršila določila § 9. tudi na »sjednici« v Pragi, ki je bila sklicana nepravilno. Tam je eden izmed srbskih delegatov enostavno predlagal, naj ostane vodstvo »Zveze« še nadalje v rokah srbskih čebelarjev, dasi bi bilo moralo tisto leto preiti na hrvatske čebelarje. Ta predlog je bil v nasprotju s pravili in bi ga takratno predsedstvo »Zveze« sploh ne smelo dati na glasovanje, pa se je le zgodilo in so se s tem kršile pravice, ki so v pravilih vsem trem plemenom zajamčene. Praško spočetje pa je rodilo osiješko dete in sedaj g. Jovanović nam bere levite!

Kar se tiče očitka, da je »Sl. Č.« objavil samo pol strani dolgo poročilo o delovanju »Zveze«, pa izjavljam, da mi je prav žal, da poročilo ni moglo biti daljše in me bo prav zelo veselilo, ako mi bo v bodoče mogoče kaj več poročati o »Zvezinem« delovanju. To pa ni odvisno od mene, marveč od »Zveze« same.

Preden zaključim te vrstice, pa moram gospodu beograjskemu tovarišu zagreniti veselje še z ugotovitvijo, da sem storil svojo dolžnost, tudi kar se tiče objave predloga g. Paulina. Opozarjam ga na objavljeno beležko v lanskem »Sl. Č.« na str. 176.

O spomenici, ki jo je izročilo naše društvo g. predsedniku vlade, se pa pomenimo prihodnjič.

Avg. Bukovec.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

blagovnega oddelka »Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani«, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. marca 1931 za društvene člane.

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli.			
1	A.-ž. panj na 9 satnikov in z verando, najsolidneje izdelan	275	—
1a	A.-ž. panj na 10 satnikov in z verando, najsolidneje izdelan	290	—
	Kovinski deli za A.-ž. panj:		
2	Palica, napol jeklena, pocinkana, 38 ali 40 cm (za 9 ali 10 satnikov)	1	—
3	Nosilec za matično rešetko	1	25
4	Tečaj (pant) za vrata, desni ali levi	1	50
5	Sklepna spona (šarnir) za brado, 1 par	1	25
6	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	4	—
6a	Mreža, žična, pocinkana, m ²	36	—
7	Zapah za okence, 1 par (desni in levi)	1	50
7a	Vijak s polokroglo glavico, za zapah za okence		05
8	Polzaporica, velika, za vrata	50	—
8a	Polzaporica, manjša, za zaklopnico in deščico pri okencu	25	—
9	Blazinica za polzaporico, iz žice	20	—
9a	Blazinica za polzaporico, iz železne pločevine	75	—
10	Vijak, lesni, za šarnirje in pločevinaste blazinice	05	—
11	Rinčica z vijakom, la, zelo močna, za okence	1	—
12	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, za 1 panj	8	—
12a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, m ²	88	—
13	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, za en panj	14	—
13a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, m ²	140	—
14	Matična rešetka, sestavljena iz kovinskih palčic, »Tiger« 24 × 13 cm	10	—
15	Matična rešetka, sestavljena iz lesenih palčic, za en panj	10	—
16	Kvačice, pocinkane, 1 kg	16	—
17	Razstojšče iz pločevine namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
18	Satnik za A.-ž. panj, nezbit	1	—
19	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
20	Zapah za žrelo, kovinski, enostranski	2	—
20a	Zapah za žrelo, kovinski, dvostranski	2	—
21	Babica (vijak za montiranje kovinskega zapaha na panj)		10
	Kovinski deli za A.-ž. panj so:		
	6 kom. št. 2; 2 kom. št. 3; 2 kom. št. 4; dva para št. 5 (ako je brada pri medišču nepremična, potem le en par št. 5); 2 kom. št. 6; dva para št. 7; 4 kom. št. 7 a; 1 kom. št. 8; 4 kom. št. 8 a; 3 kom. št. 9 ali 9 a (1 za vrata in 2 za zaklopnico pri verandi) potrebno število št. 10; 2 kom. št. 11; 1 kom. št. 12, ali št. 13, ali št. 15, ali 2 kom. št. 14; ¼ kg št. 16 ali 8 kom. št. 17.		
B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.			
23	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
24	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
25	Čebelarsko pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	37	—
26	Čebelarsko pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	37	—
27	Pajčolan, navaden	30	—
28	Pajčolan z žimnatim vložkom	39	—
29	Čebelarske rokavice iz gumija, vrhnji del iz tkanine	60	—
29a	Čebelarske rokavice cele iz gumija	75	—
30	Čebelarska pipa (Dathejeva)	51	—
31	Kadilnik na meh »Smocker«	63	—
32	Samokadilnik »Vulkan«	135	—
33	Euskol, kadilo za čebele, navaden, zavojček 9 kosov	6	—
33a	Euskol, kadilo za čebele, nemški fabrikat, zavojček 9 kosov	9	—
C. Satnice in potrebščine za žičenje.			
38	Deščica za pritrjevanje satnic	6	—
39	Kolesce za utiranje žice	18	—
40	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	49	—
41	Šilo za vrtnje luknjic	3	—
42	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratzee«)	45	—
43	Svetiljka za gretje kolesca	9	—
44	Topilnik za vosek s svetiljko za zalivanje satnic (brez cevke)	24	—
45	Cevka za zalivanje satnic	6	—
45a	Garnitura za zalivanje satnic (1 kom. št. 44 in 1 kom. št. 45)	30	—
46	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
47	Žica, najfinejša, originalen pločevinasti zvitek	6	—
48	Satnice, 1 kg	65	—
49	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevsji kalo	10	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njega.			
51	Klešče za A.-Ž. panj	28	—
52	Klešče za prečno satje	25	—
53	Zaklopna kozica za odlaganje satov	40	—
54	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-Ž. panj	110	—
55	Sipalnik, lesen za A.-Ž. panj, na 9 ali 10 satov	25	—
56	Strgulja za snaženje A.-Ž. panja	10	—
57	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
65	Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	16	—
66	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
67	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
68	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
69	Cevka za pitanje	3	—
70	Nož (rezilo) za izrezanje odprtine v slamnici za Gerstungov podstavek	12	—
71	Zamašek za odprtino v slamnici za Gerstungov podstavek	5	—
F. Matica.			
73	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	18	—
74	Kletka za matico pri označevanju	4	—
75	Matičnica (kletka), raznih vrst, od Din 2.— do	10	—
76	Matičnica (kletka) za razpošiljanje po pošti	3	—
77	Pinceta (klešči) za prijem matice	20	—
G. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.			
81	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	135	—
82	Vilice za odkrivanje satja	24	—
83	Nož za odkrivanje satja	10	—
83a	Lopatica za kidanje strjenega medu, pocinjena	20	—
84	Nož za izpodrezavanje satja v kranjih	10	—
84a	Nož za izpodrezavanje prizidkov nad satniki v A.-Ž. panju	10	—
85	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	950	—
86	Čistilnik za med z dvojnim sitom	130	—
87	Čistilnik za med, švicarskega sistema, za večji obrat	380	—
88	Sito, dvojno, za čiščenje medu	60	—
88a	Ploščica iz celuloida za posnemanje medu	3	50
89	Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
90	Posoda za med, pločevinasta, za ½ kg (za pošiljanje po pošti)	3	—
91	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg (za pošiljanje po pošti)	4	—
92	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg (za pošiljanje po pošti)	6	50
93	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg	38	—
94	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg, znotraj vernirana	40	—
95	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za ½ kg	4	—
96	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 1 kg	5	—
97	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 5 kg (za pošiljanje po pošti)	12	—
98	Kozarec za med, brez pokrova, za ½ kg	3	—
101	Lonček iz prepariranega papirja za 6 dkg medu	—	75
102	Lonček iz prepariranega papirja za ½ kg medu	1	25
107	Etiketa, večja, enobarvna, 5 komadov	1	—
107a	Etiketa, manjša, enobarvna, za razne vrste medu, 7 komadov	1	—
107b	Etiketa, dvobarvna, za razne vrste medu, 5 komadov	1	—
H. Razno.			
114	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratze)	200	—
115	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratze)	30	—
116	Štula, odtočna	60	—
117	Odvijač za vijake, navaden Din 3.—, boljši	5	—
118	Šablona za zabijanje kvačic	12	—
119	Zabijač za kvačice	12	—
120	Tehnica za opazovalni panj	748	—
121	Stiskalnica za satnice	950	—
122	Načrt za Pavlinovo stiskalnico	35	—
123	Pitalnik za dunajski panj	35	—
124	Čebelarški znak (pozlačena čebelica)	5	—
125	Past za trote	40	—
126	Knjiga Anton Znidaršič »Naš panj«	40	—
127	Beležnica za panj	—	25